

ननुयौवनेगृहासक्तोऽपिपश्वाद्विरक्तःसन् क्षेमंयास्यतीत्याशंक्य तदसंभवंदर्शयन् कौमारएवाचरेदित्येतदुपपादयति कोगृहेष्विति सप्तभिः ॥ ९ ॥
यमर्थमसुभिःक्रीणाति प्राणहानिमंगीकृत्यापिसाधयतितस्करादिः तस्मिन्नर्थेतृष्णांकोनुविस्तजेत् ॥ १० ॥ किंच कथमित्यादि प्रियायाःसंगा
दिकंस्मरन् कथं विरज्येतइतितृतीयेनान्वयः मंत्रान् हितशिक्षालापान् सुहृत्सुचसंगम् तेषांस्नेहेनसितोबद्धःकलानिमधुराणिअक्षराणियेषांतेषांच
संगम् तेष्वनुरक्तंचित्तंयस्य ॥ ११ ॥ ताःश्वशुरगृहेस्थिताः हृदय्याहृदयंगमाः मनोज्ञाउरवःपरिच्छदायेषुतान् गृहान्वृत्तीर्जीविकाः कुल्याःकु
लपरंपरागताः ॥ १२ ॥ कोशस्कृत् कोशस्कारीकीटः सयथाआत्मनःहितंगृहंकुर्वाणोनिर्गमायद्वारमपि नावशेषयति तथाकर्माणीहमानः ननु

कोगृहेषुपुमान्सक्तमात्मानमजितेंद्रियः ॥ स्नेहपाशैर्दृढैर्बद्धमुत्सहेतविमोचितुम् ॥ ९ ॥ कोन्वर्थतृष्णांविस्त
जेत्याणेभ्योऽपियईप्सितः ॥ यंक्रीणात्यसुभिःप्रेष्ठैस्तस्करःसेवकोवणिक् ॥ १० ॥ कथंप्रियायाअनुकंपि
तायाःसंगंरहस्यंरुचिरांश्वमंत्रान् ॥ सुहृत्सुचस्नेहसितःशिशूनांकलाक्षराणामनुरक्तचित्तः ॥ ११ ॥ पुत्रान्
स्मरंस्तादुहितृहृदय्याभ्रातृनृस्वसृर्वापितरौचदीनौ ॥ गृहान्मनोज्ञोरुपरिच्छदांश्ववृत्तीस्तुकुल्याःपशुभृत्यव
र्गान् ॥ १२ ॥ त्यजेतकोशस्कृदिवेहमानःकर्माणिलोभादवितृप्तकामः ॥ औपस्थ्यजैर्द्वयंबहुमन्यमानःकथं
विरज्येतदुरंतमोहः ॥ १३ ॥ कुटुंबपोषायवियन्निजायुर्नबुध्यतेऽर्थंविहतंप्रमत्तः ॥ सर्वत्रतापत्रयदुःखिता
त्मानिर्विद्यतेनस्वकुटुंबरामः ॥ १४ ॥ ॥ वित्तेषुनित्याभिनिविष्टचेताविद्वांश्चदोषंपरवित्तहर्तुः ॥ प्रेत्येहचा
थाप्यजितेंद्रियस्तदशांतकामोहरतेकुटुंबी ॥ १५ ॥

अवितृप्तकामोऽपिदोषदर्शनेनविरक्तःसन् त्यजे
तत्राह औपस्थ्यंशैश्चयैर्द्वयंचसुखंबहुमन्यमानः तदेवाधिकंमन्यमानःअतोदुरंतोमोहोयस्यसकथंविरज्येतविरक्तःस्यात् ॥ १३ ॥ दुरंतमोह
त्वंदर्शयन्नाह कुटुंबपोषणायवियत्क्षीयमाणंनिजमायुः पुरुषार्थंचविहतंनबुध्यते अतएवतापत्रयेणदुःखितचित्तोऽपिननिर्विद्यते तत्रतापत्रये
दुःखबुद्धिनकरोति यतःस्वकुटुंबरामोरतिर्यस्य ॥ १४ ॥ प्रत्युतचौर्यंकरोतीत्याह वित्तेष्विति नित्यमभिनिविष्टंचेतोयस्यसः परवित्तहर्तुः प्रेत्यनर
कलक्षणमिहचदंडादिरूपंदोषंयद्यपिविद्वान् जानन्नथाप्यशांताभिलाषः तत्परवित्तंहरत्येव ॥ १५ ॥